



FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

8. oktober 2013

/mrn-sik

/jekara-erst

Besvarelse af spørgsmål 2 (alm.del – KOM (2013) 0078) stillet af udvalget den 24. september 2013.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes – som lovet på Europaudvalgets møde den 20. september 2013 – redegøre mere detaljeret for, hvornår regeringen finder, at det er ”hensigtsmæssigt eller at ”der er berettiget behov for” at anvende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter jf. samlenotat vedr. forslagene om en forordning om forbrugerproduktsikkerhed og en forordning om markedsovervågning af produkter (Europaudvalget, Rådsmøde 3258 – konkurrenceevne Bilag 2).

Svar:

Forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed

I Europa-Kommissionens forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed (KOM (2013) 78) er der tale om, at Europa-Kommissionen får bemyndigelse til at vedtage to delegerede retsakter og fem gennemførelsesretsakter.

I besvarelsen af spørgsmål 1 er der redegjort for, hvilke gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter der er tale om. I det følgende angives regeringens holdning til dem.

Artikel 13

Regeringen finder, at det er i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 291, at Europa-Kommissionen i artikel 13, stk. 2, bemyndiges til at vedtage gennemførelsesretsakter med undersøgelsesprocedure, der fastlægger, i hvilke situationer virksomhederne ikke behøver at underrette myndighederne om produktrisici.

Regeringen finder, at der er tale om en nødvendig beføjelse, der skal sikre, at bestemmelsen bruges ensartet på tværs af medlemslandene. Desu-

den vurderer regeringen, at der er tale om ikke-væsentlige bestemmelser, der udmønter den ramme, som er fastlagt i bestemmelsen.

Samtidig er regeringen positiv over for, at der sættes en nedre grænse for, hvornår myndighederne skal underrettes om produktrisici. Regeringen vil dog arbejde for, at betingelserne for, hvornår virksomhederne kan undlade at underrette myndighederne, tydeliggøres. Det er vigtigt, at bestemmelsen bliver let for de erhvervsdrivende at agere ud fra, og at der ikke opstår tvivl om, hvornår den kan bruges.

I artikel 13, stk. 3, bemyndiges Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger, hvilke produkter der ikke skal være omfattet af forordningens mærkningskrav på produktet, fordi der er tale om produkter med lav risiko.

Regeringen lægger vægt på, at artikel 13, stk. 3, slettes.

Regeringen finder ikke, at der kan udpeges bestemte produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, som kan garanteres altid at have en lav risiko. Risikoen ved et produkt kan afhænge af mange faktorer, f.eks. fejl i produktionen. Produkter, der i udgangspunktet vurderes til at være lavrisiko-produkter, kan dermed godt blive farlige for forbrugerne, hvis de fejlproduceres. Derfor er det centralt, at produkterne er mærkede, så de kan spores af hensyn til forbrugersikkerheden.

Desuden mener regeringen, at Europa-Kommissionen i bestemmelsen får for vidtrækkende skønsmæssige beføjelser til at afgøre, hvilke produkter der er lavrisiko-produkter, og det er ikke hensigtsmæssigt.

Artikel 15

Ifølge artikel 15, stk. 3, om elektronisk sporbarhed, bemyndiges Europa-Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter, der fastlægger, hvilke produkter, produktkategorier eller grupper der formodes at ville udgøre en alvorlig risiko, og ligeledes angive, hvilke data de erhvervsdrivende skal indsamle og lagre ved hjælp af sporbarhedssystemet.

Derudover bemyndiges Europa-Kommissionen i artikel 15, stk. 4, til at vedtage gennemførelsesretsakter med undersøgelsesprocedure, der fastlægger, hvilken type databærer produkter med formodet alvorlig risiko skal bære, og hvordan den skal anbringes.

Regeringen lægger vægt på, at hele artikel 15 om det elektroniske sporbarhedssystem slettes.

Sporbarheden af produkter er allerede tilstrækkeligt styrket i forordningen, og bestemmelserne i artiklen er ikke i overensstemmelse med den øvrige EU-lovgivning på produktområdet. Endelig er der for stor usikkerhed om omfanget af de administrative byrder for erhvervslivet.

Desuden vurderes det, at Europa-Kommissionen i artiklen får for vidtrækkende skønsmæssige beføjelser til at afgøre, hvilke produkter der formodes at udgøre en alvorlig risiko, og som skal være omfattet af bestemmelserne i artiklen.

Artikel 16 og 17

I artikel 16 og 17 er der tale om gennemførelsesretsakter, som regeringen kan støtte. Artiklerne og retsakterne omhandler procedurerne for standardisering og følger derfor af forordningen om standardisering. Samtidig bidrager de til ensretningen med standardiseringsforordningen, hvilket regeringen lægger vægt på.

Forslag til forordning om markedsovervågning

For så vidt angår forslag til forordning om markedsovervågning kan regeringen tilslutte sig, at Kommissionen får mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter i de i forslaget foreslåede tilfælde. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 (KOM (2013) 0078) for en uddybende beskrivelse heraf. Regeringen vil arbejde for, at rammen for Kommissionens muligheder for at vedtage gennemførelsesretsakter skal være klar og tydelig. Desuden vil regeringen arbejde for, at gennemførelsesretsakterne i alle tilfælde skal vedtages gennem undersøgelsesproceduren, da de foreslåede tilfælde omhandler miljø, sikkerhed og beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed og sikkerhed. Dette lægger forslaget allerede op til undtagen i tre tilfælde.

I det følgende gennemgås regeringens holdning til de 7 specifikke tilfælde, hvor Kommissionen i henhold til forslaget kan vedtage gennemførelsesretsakter.

Artikel 6

For det første finder regeringen det hensigtsmæssigt, at Kommissionen i henhold til forslagets artikel 6 kan vedtage gennemførelsesretsakter om myndighedernes kontrol af udvalgte produkter, hvor der er behov for en ensartet markedsovervågning på EU-plan. Hermed sikres det, at den nødvendige markedsovervågning bliver udført ensartet i hver enkelt medlemsstat. Det vil i de pågældende tilfælde bidrage til at forbedre forbrugersikkerheden og skabe mere lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages gennem undersøgelsesproceduren.

Artikel 9

For så vidt angår den mulighed, som Kommissionen får i henhold til forslagets artikel 9 til at vedtage gennemførelsesretsakter for informationsudveksling mellem erhvervsdrivende og myndigheder, har det litauiske formandskab foreslået denne slettet i deres kompromisforslag. Regeringen støtter dette ændringsforslag, da formålet og dermed berettigelsen af denne bestemmelse ikke fremstår tilstrækkelig tydelig.

Artikel 11

For det tredje finder regeringen det hensigtsmæssigt, at Kommissionen i henhold til forslaget artikel 11 har mulighed for at vurdere, om myndighedernes foranstaltninger over for et produkt er berettigede eller ej. Eksempelvis kan et uberettiget markedsføringsforbud mod et produkt være meget bebyrdende for den enkelte erhvervsdrivende. Brugen af gennemførelsesretsakter på dette område vil derfor være med til at sikre, at erhvervslivet ikke bliver mødt med vidt forskellige og måske ulovlige hindringer i forskellige medlemsstater.

Kommissionen får samtidig mulighed for at fastsætte, at andre medlemsstater skal indføre lignende foranstaltninger for at bidrage til ensartet implementering i hele EU. Det er vigtigt for regeringen, at disse gennemførelsesretsakter bliver vedtaget gennem undersøgelsesproceduren, som foreslået af det litauiske formandskab i deres kompromisforslag.

Artikel 12

For det fjerde finder regeringen, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen i henhold til forslaget artikel 12 ved gennemførelsesretsakter kan træffe foranstaltninger mod bestemte produkter eller produktgrupper, der udgør en alvorlig risiko. Regeringen er enig i, at der på EU-plan bør kunne træffes foranstaltninger mod produkter, hvis de udgør en alvorlig risiko i flere medlemslande. Det gælder særligt, hvis produkterne er meget farlige for personers sikkerhed og sundhed, og det vurderes nødvendigt, at der samlet i medlemsstaterne træffes foranstaltninger over for de pågældende produkter. For regeringen er det vigtigt, at gennemførelsesretsakterne vedtages gennem undersøgelsesproceduren.

Artikel 18

For det femte finder regeringen, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen i henhold til forslaget artikel 18 har mulighed for at vurdere, om myndighedernes afslag på frigivelse af produkter, der føres ind i EU, er berettigede eller ej. Manglende frigivelse af et produkt kan være meget bebyrdende for den enkelte erhvervsdrivende. Brugen af gennemførelsesretsakter på dette område vil derfor være med til at sikre, at erhvervslivet ikke bliver mødt med vidt forskellige og måske ulovlige hindringer i forskellige medlemsstater.

Kommissionen får samtidig mulighed for at fastsætte, at andre medlemsstater skal indføre lignende foranstaltninger. Det er vigtigt for regeringen, at disse gennemførelsesretsakter bliver vedtaget gennem undersøgelsesproceduren, som foreslået af det litauiske formandskab i deres kompromisforslag.

Artikel 19

For det sjette støtter regeringen, at Kommissionen i henhold til artikel 19 ved gennemførelsesretsakter kan fastsætte de tekniske vilkår og procedu-

rer for RAPEX. RAPEX drives af Kommissionen, og regeringen finder det hensigtsmæssigt, at Kommissionen – under inddragelse af medlemsstaterne gennem undersøgelsesproceduren - kan fastsætte de mere tekniske vilkår og procedurer for systemets anvendelse, da systemet skal anvendes ensartet på tværs af alle medlemslande.

Artikel 28

For så vidt angår Kommissionens mulighed for i henhold til artikel 28 at udpege EU-referencelaboratorier, har det litauiske formandskab foreslået denne bestemmelse slettet i deres kompromisforslag. Regeringen støtter denne ændring, da regeringen ikke anser referencelaboratorier for at være nødvendige. Formålet og dermed berettigelsen af denne bestemmelse fremstår ikke tilstrækkelig tydelig.